

вихъ. А апостолъ Петръ имъ казалъ: «Израилтяне! що съдите да ся очюдвате, или сякате, че ние отъ нашъ си силъ или благочестіе направихмы хромья тоя чловѣкъ, за да може да ходи сега? — Богъ на наши-ты бащи е прославиленъ Сына си Иисуса, отъ когото-то вые ся отрѣкохте прѣдъ Пилата, и го убихте, нъ Богъ пакъ го вѣскреси отъ мъртвы-ты, както сичкы знаемъ това. Съ вѣржъ въ Негово-то имя е исцѣленъ тоя чловѣкъ, дѣто го глѣдате и познавате. При това, братія, азъ знамъ, че и вые, и начялници-ти ви сте направили сичко отъ незнаяніе. Затова покайте ся и ся кръстете, та да ви ся очистятъ грѣхове-ти, и ви настанѣтъ по-легкы врѣмена-та отъ лице-то на Господа.» При тѣзи проповѣдь на Апостола повѣровали до пять хыляды души въ І. Христа.

А подирѣ брой-тъ на вѣрны-ты все ся умножаваше отъ день на день! зашто-то ставахъ чрѣзъ рѣце-тъ на Апостолы-ты много знаменія и чюдеса измежду народа. Болни-ти ся изнасяхъ и по улици-ты даже, и тамъ ги оставяхъ надъ лѣгла-та и одрове-ты имъ, щото поне сѣйка-та на Петра, да усѣняше нѣкого отъ тѣхъ, кога минува, та да оздравяше. Въ Іерусалимъ ся стичахъ още и изъ околны-ты градища по мнозина, та носяхъ свои-ты болны или бѣсны, и сичкы оздраввахъ до единъ.

Онѣя, кои-то повѣровахъ, си останувахъ сичкы-ти, за да слушать ученіе-то на Апостолы-ты, да прѣломывать хлѣба, и да ся приобщавать отъ него, молящецъ ся все заедно съ тѣхъ. У сяко общество сърдца-та и души-ты на вѣрны-ты бѣхъ едны. И никой нищо отъ имота си не смѣташе за свое, нъ сичко помежду имъ бываше общо. Кой-то имаше къщи и поле, продаваше ги и имъ занасяше цѣнж-тѣ, та ѣж слагаше прѣдъ нозѣ-тъ на Апостолы-ты; па сякому ся даваше онова, щото му бываше нужно, все отъ едно мѣсто. Тѣй и Іосія, кого-то Апостоли-ти прѣкрѣстихъ Варнава (сынъ утѣшенія) си продаде земж-тѣ, и колко-то пары бѣше зѣлъ задаръ нежъ, занесе ги, та ги сложи прѣдъ нозѣ-тъ ни Апостолы-ты.

А единъ чловѣкъ, кого-то выкахъ Ананій, ся наговори съ женжъ си, Сапфиржъ, та си продаде и той имота, па скрихъ нѣщо отъ цѣнж-тѣ, и само останѣло-то занесе, та сложи прѣдъ нозѣ-тъ на Апостолы-ты. Петръ го попыта тогава: Ананіе! зашто остави Сатанжъ, за да ся пхне въ сърдце-то ти, та да излъжешъ Св. Духа, и да скриешъ отъ цѣнж-тѣ на земж-тѣ си? — Земено-то отъ продажбж-тѣ, не бѣше ли сичко подъ власть-тѣ ти? — Ты си излъгалъ Бога, а не чловѣци.» Ананій щомъ чю тыя думы паднѣж и издѣхнѣж. Сѣше-то ся случило и съ женж-тѣ му, коя-то по-